

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

II. Controuersiarum quis ludex?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Kemnit. Præcipit innocentius 111. vt procura-
ret episcopus officia diuina linguis diversis
celebraſi vbi diuersarum fuerit linguarum
populus. 4. Finis Diuinorum est instru-
cio, Consolatio, Aedificatio; quæ nulla sunt
in lingua vſu ignotæ, &c.

A V T O R. Vulgares versiones non
prohibet Ecclesia; sed earum vſum
cuilibet profutui non probat. Hebræ-
am tamen puramque Græcam, & Latini-
nam oppidō colit, & obſeruat. 1. Quia
ab tempore Esdræ vulgaris esse defit
Hebræa lingua per 70. annorum capti-
uitatem Babyloniam: attamen Lex in
ſola Hebræa prælegebatur populo. 2.
Eſd. 8. Sic etiamnum hodie affolet lu-
dix. 2. Quia Apostoli omnibus lin-
guis prædicarunt; at ſolum Hebræa &
Græca ſcriperunt; forſan & Latinā. Et
Paulus Romanis Græcè ſcripsit. 3. Cō-
municatio nationum vniuersaque fidei
rectius teruatur in communissimis lin-
guis. 4. Quia Inconuenientia plura ſe-
dant ex vulgarium vſu linguatum.
Bcl. cap. 15.

DICO AD I. Ibi agitur de Exhortatione spirituali: non præcipue de Officiis diuinis. Ita S. Patres, Cypr. Aug. Bas. Ambr. &c. Deinde Officia ſat eſt ſi vnuſ,
aut plurimi intelligent. & respondere
leuant. Demum de Canticis spiritualibus
ibi potiſſimus eſt sermo, de laude Dei,
oratione gratiarum actione: haec popu-
laria ſunt; Officia vero Clericalia ſunt.

Ad II. Non labiorum ſolorum,
nec intellectus ſoli oratio; ſed cordis
puri & affectus deuoti, honorat Deum;
et ſi non intelligatur ab orante ſeu au-
diente illam.

Ad III. De ſola Hebræa & Græ-
ca ibi fit ſermo; non de vulgaribus.

Ad IV. Finis præcipuum Diuinorum
officiorum eſt cultus Deo debitus ab
Ecclesia: at Cleri eſt populum docere,
solari. &c.

Q V Ä S T I O II.

Sitne S. Scriptura per ſe ipſam intellexit
facilis & aperta?

L V THER vſi in prieſtat, affert, at i.e. Scriptura pri-
mum omnia probans, inueniens &c. Dicit ibid. cau-
tem eſt omnium Patrum ſcriptis. Addit. amen a.i.
1. Si quid h. eſt obſcurum, explicari alibi: 1. Ima-
clara per ſe, obſcura fit ſu. e. bis & i. fideliſbus, objec-
tum afflūtum; 2. Breuius in proleg. contra ſeo, &
ſeu am ſubinde v. deni ob ph. ales Hebreiſimi & Ga-
ſiſimi, ſic pl. rique Lucherani.

C A L V I N I S T E, apud Ioan. Scharpium
in cursu Theol. controv. 7. de Scriptura, ad
Iacobum Angliæ Regem anno 1610. In ver-
bis ſep̄e difficultas: at in rebus articulifidei juſt
manifesta. 2. In ſe Scriptura eſt perſpicua; u
nobis difficultis, ob excitatem, & ignorantiam,
aut curioſitatem, quod expreſſis in ea non in-
tentio curioſa indagemus. 3. Dogmata quædo
in ſe ſunt obſcura, ut de Deo Trinuno. &c. Qua-
tenus tamē expedie, ut ea cognoscamus; pa-
riſtūt. 4. Scriptura claritas, refellu-
ſtri, Interna cordis, ſaget illuminatione Sp. Sa-
teti, cum naturali acuminis omnia ſint obſcura:
Et eaclarit eſt fidet, & ſolida notitia. Ex-
teria, in v. rbus eſt poſita; ſic dogmata in Scrip-
tura exp. eſt a planè ſunt omnia, ut eavel impa-
tim & demones ex ſcriptura intelligent, hi-
cice ſolma.

S V A D E N T I S T I S. 1. Deut. 30. Mandatum
quod precipio tibi, non ſuprate eſt, &c. Beati-
tius, addit. Vt non ſit opus ire Romam. 2. Pſal.
18. Praeceptum Domini lucidum illuminans
los &c. 3. Habem. 2. Pet. 1. firmiorem pro-
pheticum ſermonem; cui benefacit is attendit
tanquam lucerna lucentiſ in calig. loco. 4. Quod
ſi opertum eſt Enang. 2. Cor. 4. iniui, qui per-
unt, opertum eſt: in quibus Deus kniu ſeculū
excavauit oculos in infidelium. 5. Vetus Test. e-
rat liber signatus, Isa. 29. at in Nouo elat-
peritus

peritus ab Agno, Apoc. 5. Ideo Mat. 27. vel
lam templi scissum est, in signum, &c.

AUTOR. Scriptura s. hic facilis est; obscura isthic. 2. Pet. 3. In epistolis Pauli sunt quadam difficilia intellectu; que indecisi, & instabiles deprauant; sicut & certas Scripturas: ad suam ipsorum perditio-
nem. Difficilia, ait, absolutè; non so-
lum indoctis, vt hæretici volunt. 2.
Sic S. Patres apud Bell. l. 3. c. 1. 3. Ratio
S. Chrys. hom. 44. in Matt. op. imper.
Quia Deus voluit alios esse Magistros, a-
lios discipulos. Deinde Ne clara non tam
utilis, quam contemtibilis foret. Item
quò ad Res, obscura est in altissimis
mysterijs: Quoad Modum, saepe viden-
tur contraria loca; Verba sunt & oratio-
nes ambiguae; Imperfæctæ; Præposterae
in ordine; Hebraïsmi. 4. Si clara; cur
Lutherus, Caluinus, &c. tot tantaque
Commentaria in eam fuderunt? Vt Os-
fiander contra Melancht. dicat, de sola
Iustificatione secundum Scripturas, ul-
tra XX. sententias versari diuerfas. Vn-
de Lutherus lib. contra Zwing. & Oe-
colamp. Si diutius steterit mundus, iterum
fore necessarium, ut propter diuersas inter-
pretationes, que nunc sunt, ad conseruan-
dam Fidei Unitatem, Conciliorum Decreta
recipiamus. Idem in præfat. ad Psalmos:
Nolim id de me præsumi, quod nullus adhuc
præstare potuit sanctissimum & doctissimo-
rum, id est, Psalterium in omnibus suo legiti-
mo sensu intelligere & docere. Multa sibi
referuantur Spiritus, quò nos semper discipulos
habeat: multa solum ostendit, ut afficiat:
multa tradit, ut afficiat. Infra. Scio esse im-
pudentissime temeritatis cum, qui audeat
profiteri, unum Scripturæ librum à se in o-
mnibus partibus intellectum. Similia Bren-
tius, Kemnitius, &c.

DICO AD I. De tota Scriptura
queritur; non de sola Mosaica lege: unde
ex parte male de toto concluditur.
Deinde S. Patres id capiunt de facilitate
implendi mandata Decalogi: Tert. Orig.
Ambr. Chrys. &c. Alij de facilitate Intelli-
gendi id accipiunt; vt Abulensis &c. Ideo
subditur: Prope est sermo in ore, in corde
tuo: nam Decalogus est legis naturæ. Da-
uid, vbi difficilem sibi legem dicit, re-
spexit ad totam Scripturam.

AD II. Idem è contrà oravit, Psal.
118. Reuelo oculos meos, & considerabo mi-
rabilia de lege tua. Da mihi intellectus, &
scrutabor legem tuam. Psal. 135. Faciem tu-
am illuminas super seruum tuum, & doce me
justificationes tuas. Clara igitur lex Moy-
sis est per se, quoad literam, sensum lite-
ralem, & Omnem sensum per accidens,
si illuminatio Dei acceperit. Sensus e-
nim literalis iam est expressus; vt, non
occides: iam implicitus, dum idem pro-
hibetiram.

AD III. Scr. intellectæ illuminant
ideo Eunuchus ait: Quomodo possum, si
non aliquis ostenderit mihi? Eentes in E-
maus illuminati facile Scripturas intel-
ligeant. Deinde à Prophetis veteris
Testam. male infertur de tota Scriptu-
ra: Neque illa semper clara est; teste Eu-
nucho: quia 2. Cor. 3. sub ænigmate pro-
phetabant de Christo: ideo jubet, Ioh. 5.
Scrutamini scripturas.

Apocalypsin, Danielem, Ezechiel-
quis sat vñquam intellexit? Ideo lau-
dantur Attendentes: Iubentur Scruta-
mini. Monetur, Quod omnis prophetia scri-
ptura propria interpretatione non sit. &c.
Rom. 11. Quis enim cognovit sensum Domini?
1. Cor. 12. Nūquid omnes Doctores. &c.

AD

A.D. IV. Agitur ibi de Euangelio Prædicato infidelibus: non de scripto. Vnde i. Cor. 1. Nos prædicamus Christum crucifixum; Iudeis scandalum; Gentibus fulcitiam. Deinde Olara prædicatione; sed incredulis obscura Fides: quia Scripturam vel non intelligunt, vele non credunt. Indicabat id velamen, Moysis facie oppantium. Demum: Mysteria credentibus sunt certa omnibus; multis clara: Scripturæ tamen non multis; minus omnibus liquent.

A.D. V. Iam liquet scriptura credita, quoad verba, sensum literalem, & mysteria præfigurata aut prophetizata. Ipse Apocalypsis cui aperta est? At credita est, & exposita Ecclesiæ sat liquet.

Q V A E S T I O III.

An sit cuiusvis Biblia legere, & interpretari?

VTHERANI & CALVINIANI iuxta, ceterique, 1. Sibi sumunt Scripturam è quavis in quamlibet linguam vertendi licentiam: item Hebræam, Græcamque, Latinamque interpretandi ad libitum. Hinc à vera lectione ac Interpretatione in diuersa abeunt, ac obscurè discrepant in verbis, & sententiis, quin & libris quoq; Scripturarum muratis, mutilatis, omisis, electis, additis que nouis. Liquet è iusta superius allata eorum querela: Cul addit Lutherus ibid: *Istius nihil proficitur, nisi quod discrepantia lectionum turbat memoriam, remoratur studium, ac in multis locis incertiores dimittit legentem, quam fuerat.* Rauchlinus in Concord. hebræ. Multa translationes Bibliorum prodeunt; quas melius fuisset non natæ esse, vel statim interisse.

SVA DENTIS communem vulgo lectionem fieri Scripturarum. 1. Quia Mandat omnibus Dominus, Joan. 5. Scrutamini Scripturas. 2. Beroënses Act. 17. quotidie scruta-

bantur scripturas. 3. Dominus oratione ostendit, plus inesse luminis diuini parvum & abiectis, quam sapientibus & claris. Matth. 11. Ergo.

AVTOR. I. Prælegere, & exponere Scripturas proprium est ad hoc deputatis & instructis. 1. Quia in Vet. Test. Sacerdotum erat, Tuba canere, docere populum, consulere Deum, responsa deferre etiam ad sanctissimos. Iosu. 6. Deut. 24. 2. Reg. 14. Malac. 1. Labia Sacerdoti custodiunt scientiam. In novo Test. Ep. 4. Constituit Deus. Q VOS D A M, non mnes, Doctores et Pastores, ad consummationem sanctorum, in adificationem Corpus Christi. Proinde, Act. 20. Attendite vel, & uniuersa gregi, in quo posuit Vos precornib. Deus &c. 2. Tim. 4. Attendet leviter, adhortationi doctrinae. 25. 2. S. Hieron. 1. contra Pelag. queritur haereticos; quod plebis sibi colligant fauorem; scientiam legis quibuslibet, etiam mulierculis, tribuisse. Idem insinuat factitatum, lac. 3. Nolite fieri plures Magistri, nec scientes, quoniam maius iudicium sumitus. 3. S. Petrus, ut S. Hilary. 2. de trinitate: et. 1. 2. ad Constantiam: S. Hieron. in Gal. 1. S. August. 11. Confess. c. 25. &c. docent; Non aliunde tot ortas haereses, & schismata problemata; quam quod quiuis Scripturam legere, indicaret, & sua ad commentaria accommodaret.

II. Vnum demus in Exemplum Lutherum, Magistrum vulgaris Magisterii super Sacras Scripturas, quem ipse in interpretando deferat honorem Scripturis. 1. Blasphemat subinde: Ut Tomo 2. Wittembergensi fol. 226. be. In principio creavit Deus cælum & terram: id est: *vorauit cœlum et terram suum planeta*